

Matvey Slavin

Mine forbilleder

Nævn tre forbilleder for dit kunstneriske arbejde.

Piet Mondrian (1872-1944),
Mark Tansey (1949-),
Richard Mosse (1980-).

Howdan påvirker dine forbilleder dit arbejde? Bruger du deres billeder i din kunstneriske proces og i så fald hvordan?

Det er som oftest kun fragmenter og mindre detaljer fra andre kunstners arbejde, der interesserer mig. Og de ting kommer som regel direkte til udtryk i mine værker, men fungerer som ledetråde i arbejdsprocessen. Piet Mondrian interesserer mig formelt – forskydning og opdeling af flader og farver. Samtidig føler jeg mig beslægtet med ham, fordi han i sine tidligere værker malede landskaber i hollandsk tradition og senere fandt vej til en reduktion af farve og form. Det følelsesmæssige arbejde med farver og stemninger fylder mere og mere i mit arbejde. Mark Tansey er en vidunderlig tegner og skaber fantastiske og sjove figurative kompositioner. Han arbejder desuden monokromt. Richard Mosse er stærk i koncept og udførelse. Der er en elegance i hans fotografier trods det foruroligende i motiverne. Jeg så hans værker første gang på Louisiana i 2015 og blev meget fascineret af den pink farve, han bruger. Generelt synes jeg, at forskellige nuancer af farven rød er smukke, foruroligende og *direct to the point*. Jeg bruger ofte selv rød i mine værker. De tre omtalte kunstnere har i høj grad inspireret de billeder, jeg viser her på udstillingen. Strukturering af billedkomposition (Mondrian), idéen om monokrom harmonisering af farver (Tansey), dramatisk virkning og indhold (Mosse).

Har du altid været inspireret af de samme kunstnere, eller har det forandret sig over tid?

Jeg har beskæftiget mig med mange forskellige kunstnere gennem tiden, da jeg har udviklet mit billedsprog fra år til år. Som teenager kastede jeg mig over landskabsmaleriet og så i retning af kunstnere som Albert Marquet, Claude Monet, William Turner og Maurice Utrillo. Samtidig fandt jeg portrætning interessant og gik i perioder meget til croquis. Jeg interesserede mig især for groteske afbildninger og kunstnere som Jacques Callot, Honoré Daumier, Otto Dix og George Grosz. Min akademitid i Hamborg satte konceptet i højsædet, og jeg begyndte at se på kunstnere som Neo Rauch og Jonas Burgert, som kunne forbinde det figurative med landskabsafbildninger. Jeg studerede desuden et semester hos Daniel Richter på akademiet i Wien.

Er du vokset op i et hjem med kunst? Har det haft betydning for dit kunstneriske arbejde?

Jeg er født i Sankt Petersborg i Rusland. Min far var scenograf og professor på Det Statslige Teaterakademiet. Min mor var journalist på kulturrådet. Der er altid blevet snakket meget om kunst i mit barndomshjem. Hvad er godt, hvad er dårligt, hvad kan man lære af, og hvad kan man gøre bedre? Vores hjem i Sankt Petersborg og senere i Hamborg, som vi flyttede til i 1999, var også en slags værksted, hvor min far, bror og jeg malede. Et staffeli ved siden af spisebordet var normalen. Jeg vidste ret tidligt, at jeg ville være udøvende kunstner. At snakke om kunst var ok, men processen optog mig mere. I min skoletid tegnede jeg gerne lærere og mine kammerater i timerne. Lektierne og det normale skoleliv var ikke så vigtigt for mig. I gymnasiet i Tyskland begyndte jeg at pjække og fulgte i stedet timerne hos en professor på illustration- og design-linjen på HAW (The Hamburg University of Applied Sciences), hvorefter jeg blev optaget på studiet og droppede studentereksamen.

Hvornår havde du første gang en betydningsfuld oplevelse med kunst? Og har den oplevelse betydning for dit kunstneriske virke i dag?

Som barn var jeg meget på Eremitagen i Sankt Petersborg sammen med min bror. Min mor havde en veninde, der arbejdede der. Vi blev "sat af" og kunne løbe rundt blandt mesterværker af bl.a. de hollandske og flamske kunstnere Rembrandt og Rubens. Jeg husker denne tid godt, fordi vi havde en legende tilgang til kunst. Særligt ét værk, jeg så som teenager, har gjort indtryk på mig – "Det Røde Atelier" af Henri Matisse. At en farve kan holde en hel komposition sammen, og at en simpel linje kan fortælle så meget, har fascineret mig og luret i mine tanker i en hel del år og var måske indirekte startskuddet til min "Engravings"-serie fra 2018.

Hvor kommer dine billeder fra?

Min billedverden er en blanding af fiktion og virkelighed. Værkerne er som en slags dagbog. Jeg tegner og maler min hverdag, mine omgivelser og tanker, som de er, men altid videregående, dramatiseret, ned- eller opjusteret og iscenesat.

Man bliver vel egentlig hele tiden inspireret. En plakat på gaden kan give en idé til et værk eller løse et problem i et værk, man arbejder på. Som teenager var det at gå ud og male en følelse af frihed uden lige. Naturen har altid været en stor inspirationskilde for mig.

Tilbage i 2012 så jeg værker af Antoni Tàpies på Fundació Tàpies i Barcelona, hvilket gjorde stort indtryk på mig. Jeg kan den dag i dag tydeligt se indflydelsen fra Tàpies' reliefbilleder i min værkproduktion af "Engravings". I 2018 var jeg i Sankt Petersborg og besøgte Det russiske museum, hvor jeg så det storslåede værk "Den sidste dag i Pompeji" af Karl Bryullov. Dette værk har inspireret mig til et af værkerne, jeg viser her på udstillingen.

Min kunstneriske praksis

I 1999 flyttede jeg med min familie til Hamborg i Tyskland. Nu bor jeg i København og arbejder med collage, tegning og maleri.

I mine billeder undersøger jeg visuelle virkemidler, teknikker og sprog. Hovedtemaet i min kunstneriske praksis er parallelle verdener. Jeg er vant til mange sprog pga. min russiske barndom, tyske ungdom og mit nuværende liv i Danmark. Min baggrund har foruden forskellige sprog givet mig indblik i forskellige kulturer og deres kunst. Jeg anvender en collage-lignende tilgang til maleriet og kombinerer fremmedelementer. Motiverne finder jeg i medierne, min dagligdag og i kunsthistoriske værker. Særligt landskabet – by og land – danner baggrund for de situationer eller handlinger, der udspiller sig. Landskabet står for mig som både det uberørte og det menneskeskabte, og denne spænding optager mig. I serien "IMAGE HUNTER" (2018-2020) arbejder jeg med disharmoni – et sammenstød mellem stilarter. Serien handler om det fraværende nærvær i den digitale tidsalder. I serien "ENGRAVINGS" (2018-2020) er jeg optaget af harmonisering af billedverdenen. Jeg ridser i malingen, og serien er derfor bogstavelig talt og i overført betydning et "indtryk" af den verden, jeg afbilder. Serien tager sit udgangspunkt i min utopiske forestilling om en verden, hvor alt samles til en helhed. Verden er reduceret til en monokrom helhed, hvor kun én kontrastfarve skinner igennem som flade eller linje.

James Ensor
The Skeleton Painter
Olie på lærred
37,3 x 45,3 cm
1896

Henri Matisse
Det Røde Atelier
Olie på lærred
181 x 219,1 cm
1911

Karl Bryullov
The Last Day of Pompeii
Olie på lærred
456,5 x 651 cm
1830-1833

Piet Mondrian
Composition in Blue, Red and Yellow
1921

Udstillingen er støttet af:

Design: mauryathome.dk